

בס"ד

Intro

דoday we will בע"ה learn מסכת זבחים of מסכת זבחים Some of the topics we will learn about include.

ואלו דברים שאין חייבין עליהם משום פיגול

The items of a קרבן פיגול for which one who eats them does not get כרת, because as Rashi explains שאין הפיגול חל

אלא על דבר שיש לו מתירין אחרים

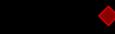
The איסור פיגול takes effect only on the parts of a Korban that receive a היתר for their usage through another part of the Korban, while these items do not require a היתר through another part. Rather, some of these items ARE the מתיר for other parts.

קומץ פיגול שהעלו על גבי המזבח פקע פיגולו ממנו

If the מנחה of a מנחה that became פיגול was burned on the , the איסור פיגול is removed from the קומץ, and therefore

אפילו אם ירדו יעלו

Even מובח item may be returned to the מובח after it was removed.

ואלו דברים שאין חייבין עליהם משום פיגול

שחין הפיגול חל אלא על דבר שיש לו מתיריו אחרים

קומץ פיגול שהעלו על גבי המזבח פקע פיגולו ממנו

אפילו אם ירדו יעלו

הנותר והטמא שהעלן לגבי מזבח

פקע איסור מהן

If a Korban that was טמא or טמא brought and burned on the מזבח, the איסור is removed and one who eats from the נותר וטמא is not liable, because since it was משלה בהן האור

The מזבח's flames caught on to the פסול item, נעשה לחמו של מזבח

The פסול item already became part of the מזבח's fire.

The four sources for that the חיוב כרת of אכילת קדשים applies only to

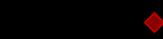
טומאת הגוף

A טמא person who ate a Korban that was כרת, gets כרת. However.

טומאת בשר

Dedicated By: _

A טהור person who ate a Korban that was טהור, gets only Malkos but not כרת.

הנותר והטמא שהעלן לגבי מזבח פקע איסור מהן

משלה בהן האור נעשה לחמו של מזבח

חיוב כרת באכילת קדשים בטומאה

טומאת בשר פטור

טומאת הגוף

So, let's review ...

Zugt Di Mishnah

ואלו דברים שאין חייבין עליהם משום פיגול

One who eats from the following items of a קרבן פיגול does not get כרת because as Rashi explains

שאין הפיגול חל

אלא על דבר שיש לו מתירין אחרים

The איסור פיגול takes effect only on the parts of a Korban that receive a היתר for their usage through another part of the Korban, while these items do not require a היתר through another part. As a matter of fact, some of these items are, actually, the מתיר of the Korban.

As the Mishnah elaborates

1.

הקומץ

The מנחה is separated from the מנחה and burned on the מתרין מזבח החיצון without any other מזבח החיצון.

2.

והקטורת

The קטורת is burned twice a day on the מזבח הפנימי without other מתירין.

3.

והלבונה

The לבונה of a מנחה is burned on the מזבח without other מחרים.

4.

ומנחת כהנים

The מנחת נדבה of a Kohen is completely burned on the מגבח without other מתירין.

5.

ומנחת כהן משיח

The מנחת חביתין of a כהן גדול is completely burned daily on the מתירין without other מתירין.

6.

והדם

Dedicated By: _

The blood of a Korban is applied on the מזבח without other מתירין.

אנפ

ואלו דברים שאין חייבין עליהם משום פיגול

One who eats from the following items of a קרבן פיגול does not get כרת,

because as Rashi explains

שאין הפיגול חל אלא על דבר שיש לו מתירין אחרים

The Iter nort takes effect only on the parts of a Korban that receive a 2000 for their usage through another part of the Korban, while these items do not require a 2000 through another part.

As a matter of fact, some of these items are, actually, the Now for other parts of the Korban.

-1-

הקומץ

The מנחה is separated from the מנחה and burned on the מתירון without any other מתירון

-2 -

והקטורת

The קטורת is burned twice a day on the מזבת הפנימי without other מתירון.

> – <mark>3</mark> – והלבונה

The לבונה of a מנחה is burned on the מדבת without other מתירין.

-4 -

ומנחת כהנים

The מנחת נדבה of a Kohen is completely burned on the מתירן without other מתירן.

- 5 -

ומנחת כהן משיח

The כהן גדול of a מנחת חביתין is completely burned daily on the מתירין without other.

- 6 -

והדם

The blood of a Korban is applied on the מדבת without other מתירן.

Therefore, if one eats from these items, he does not get ...

However, the Mishnah continues:

וכל שיש לו מתירין בין לאדם בין למזבח

חייבין עליו משום פיגול

If one eats from items of פיגול that do require a היתר, either for human consumption, OR to be burned on the מזבח, he does get כרת:

Such as,

העולה דמה מתיר את בשרה למזבח

ועורה לכהנים

The meat and hide of an עולה receive their היתר through זריקת הדם;

And

עולת העוף

דמה מתיר את בשרה למזבח

The meat of an עולת העוף receives its היתר הקטרה through מיצוי α ; and

טאת העוף; aı

דמה מתיר את בשרה לכהנים

The meat of a חטאת העוף receives its היתר אכילה through היתר אכילה.

=====

2

Therefore, if one eats from these items, he does not get ככת.

וכל שיש לו מתירין בין לאדם בין למזבח חייבין עליו משום פיגול

If one eats from items of פיגול that do require a היתר, either for human consumption, OR to be burned on the כרת, he does get

Such as...

חמאת העוף דמה מתיר את בשרה לכהנים

The meat of a תטאת העוף receives its היתר through אכילה הזאת הדם. עולת העוף דמה מתיר את בשרה למזבח

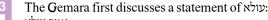
The meat of מחלת העוף מולת receives its היתר הקטרה מיצוי through הדם העולה דמה מתיר את בשרה למזכח ועורה לכהנים

The meat and hide of an עולה receive their היתר through זריקת ;הדם

אמר עולא

קומץ פיגול שהעלו על גבי המזבח

פקע פיגולו ממנו

If the מנחה מנחה that became פיגול was burned on the מנחה, the איסור פיגול is removed from the קומץ, because אם אינו מתקבל אם אינו מתקבל

היאך מביא אחרים לידי פיגול

Since the הקומץ to take effect, it must be considered a valid הקטרה. Otherwise, the rest would not become פיגול

And the Gemara applies this Halachah as follows: Regarding all פסולים, it depends as follows: לא משלה בהן האור

If the item was put onto the טובה but the flames did not catch on to the פסול item, then

אם עלו לא ירדו

ואם ירדו לא יעלו

בדיעבד, if the פסול item was already placed onto the מזבח it does not need to be removed, but if the פסול item was removed or fell off, לכתחילה it may not be returned to the מזבח.

However,

משלה בהן האור

If the מובח's flames did catch on to the פסול item, then אפילו אם ירדו יעלו

Even לכתחילה the יפסול item may be returned to the מזבח, because as Rashi explains;

דנעשה לחמו של מזבח

The item already became part of the מזבח's fire. $\ensuremath{\mathbb{R}}$

KIN WK

קומץ פיגול שהעלו על גבי המזבח פקע פיגולו ממנו

If the פיגול of a מנחה that became מדבת that became מזבת was burned on the מדבת, the איסור פיגול is removed from the קומץ,

אם אינו מתקבל היאך מביא אחרים לידי פ<u>יגול</u>

Since the פיגול to take effect, at must be considered a valid הקטרה.

Otherwise, the rest would not become פיגול

Regarding all פסולים, it depends...

לא משלה בהן האור

If the item was put onto the מדבח but the flames did not catch on to the item,

ואם ירדו לא יעלו

אם עלו לא ירדו

But if the פסול item was removed or fell off, הלכתחילה it may not be returned to the מזבת. בדיעבד, if the פסול item was already placed onto the מזבח it does not need to be removed,

משלה בהן האור

If the מזבח's flames did catch on to the item,

אפילו אם ירדו יעלו

Even פסול the פסול item may be returned to the מזבח,

הפנעשה לחמו של מזבח דנעשה לחמו של מזבח Am already became part of the האבוי's fire

And עולא needed to teach that even regarding קומץ פיגול we say

משלה בהן האור

אם ירדו יעלו

Because otherwise one might have thought משלה בהן משלה only works for

אבר דמחבר

A limb that was always one solid piece because then we say

כיון דמשלה האור במקצתו

נקלט כולו בקדושה

Once the flames catch onto part of the אבר, the Kedushah spreads to the entire אבר.

However,

קומץ דמיפרת

A קומץ that is formed from many particles of flour, we say במאי דמשלה מקומץ משלה במאי דמשלה מקומץ משלה

אידך כדקאי קאי

נקלט כולו בקדושה

Only the part that the flames caught on to receives the Kedushah, but it does not spread to the rest of the קומץ

Therefore, עולא teaches us that even for עולא we say כוליה כחד אבר דמי כוליה כחד אבר דמי is considered one solid piece. Therefore, כיון דמשלה האור במקצתו

And עולא needed to teach that even regarding

קומץ פיגול משלה בהן האור אם ירדו יעלו

Because otherwise one might have thought משלה בהן האור

However...

קומץ דמיפרת

A א קומץ that is formed from many particles of flour, we say

במאי דמשלה מקומץ משלה אידך כדקאי קאי

Only the part that the flames caught on to receives the Kedushah, but it does not spread to the rest of the ממץ ...only works for

אבר דמחבר

A limb that was always one solid piece because then we say

כיון דמשלה האור במקצתו נקלט כולו בקדושה

Once the flames catch onto part of the אבר, the Kedushah spreads to the entire אבר.

Therefore, עולא teaches us that even for שולא we say

כוליה כתד אבר דמי The קומץ is considered one solid piece.

Therefore,

כיון דמשלה האור במקצתו נקלט כולו בקדושה

5 And רב אחאי adds; האי קומץ פיגול דפלגיה מחית אארעא ופלגיה אסקיה אמערכה ומשלה בו האור

If the קומץ was split into two halves, and one half קומץ remained below, while the other half א שקומץ was put onto the מזבח and the flames caught on to it,

מסיקנא ליה לכוליה לכתחלה

לכחתילה even the first half may be brought onto the מזבח, because as Rashi explains

דהא כי אסקיה לכוליה, אהני לכוליה, ואע"ג דמיפרת הלכך לא שנא עלה כולו לא שנא עלה אלא מקצתו

Since for a משלה that was whole, we say that through משלה the Kedushah spreads to the entire קומץ even though it is מיפרת: \$

Therefore, even when the קומץ is split in two, the Kedushah also spreads to the entire קומץ.

=====

האי קומץ פיגול דפלגיה מחית אארעא ופלגיה אסקיה אמערכה ומשלה בו האור

If the קומץ was split into two halves, and one half קומץ remained below, while the other half מזבח was put onto the מזבח and the flames caught on to it,

מסיקנא ליה לכוליה לכתחלה

even the first half מכתתילה even the first half may be brought onto the מזבת,

because as Rashi explains

,דהא כי אסקיה לכוליה, אהני לכוליה ואע״ג דמיפרת הלכך לא שנא עלה כולו לא שנא עלה אלא מקלמו

Since for a fulp that was whole, we say that through אולה וה האלט the Kedushah spreads to the entire fulp even though it is אויסיאה;

Therefore, even when the ymp is split in two, the Kedushah also spreads to the entire ymp.

Dedicated By: __

6 The Gemara proceeds with a related Halachah:

אמר רבי יצחק אמר רבי יוחנן

הפיגול והנותר והטמא שהעלן לגבי מזבח

פקע איסור מהן

If a Korban that was either פיגול, נותר סי אט was brought and burned on the איסור, the איסור is removed and one who eats from the נותר וטמא is not liable, because since it was משלה בהן האור

נעשה לחמו של מזבח

The Gemara questions this from a Braisa that discusses four sources for the following distinction regarding חיוב for אכילת קדשים בטומאה אכילת קדשים בטומאה

טומאת הגוף

חייב

טומאת בשר

פטור

A טמא person who ate a Korban that was טהור, is liable to כרח.

But a טהור person who ate a Korban that was טמא, is liable only to Malkos, but not to כרת.

The Pasuk of טומאה states as follows; 'והנפש אשר תאכל בשר מזבח השלמים אשר לה

וטומאתו עליו

ונכרתה הנפש ההוא מעמיה

How do we interpret the words וטומאתו עליו?

Perhaps the words וטומאתו refer to טומאת הגוף because שהרי עוסק בה והולר שהרי עוסק בה והולר

The previous Pasuk כל טהור יאכל בשר certainly refers to the person, which implies that the following Pasuk also refers to a person that became טמא.

OR

Perhaps טומאת בשר refers to טומאת because the Pasuk first uses the words והנפש אשר האכל;

The גוף is mentioned with a לשון נקבה;

And the Pasuk then changes to יוטומאתו עליו;

The טומאה is mentioned with a לשון זכר;

This must refer to טומאת שט but not to טומאת אונh which would require the word עליה, a עליה.

The Gemara proceeds with a related Halachah:

אמר רבי יצחק אמר רבי יוחנן

הפיגול והנותר והטמא שהעלן לגבי מזבת פקע איסור מהן

If a Korban that was either טמא or פיגול, גנתכ or אסמי was brought and burned on the מדבת, the איסור is removed and one who eats from the is not liable,

because since it was

משלה בהן האור נעשה לחמו של מ<u>זבח</u>

?

טומאת בשר פטור

A טהור person who ate a Korban that was אטא, is liable only to Malkos. טומאת הגוף חייב

A טמא person who ate a Korban that was עהור, is liable to כרת.

והגפש אשר תאכל בשר מזבוז השלמים אשר לה' וטומאתו עליי וגכרתה הגפש ההוא מעמיה

Perhaps וטומאתו עליו refers to טומאת בשר because the Pasuk first uses the words

והצפש אשר תאכל

The גוף is mentioned with a לשון נקבה;

And the Pasuk then changes to a לשון זכר

וטומאתו עלייו

Uומאת This must refer to טומאת הגוף but not to טומאת הגוף which would require the word לשון נקבה, a, עליה.

וטומאתו עליו Perhaps טומאת הגוף refer to טומאת because

שהרי עוסק בה והולך

The previous Pasuk of כל טהור יאכל בשר certainly refers to the person, which implies that the following Pasuk also refers to a person that became אמא

Therefore, the Braisa gives four sources that וטומאתו עליו does refer to טומאת הגוף and not to טומאת בשר.

1.

The אמא תנא מעא says there is a הנירה שורה of the word טומאתו The Pasuk of אכילת קודש אכילת states טומאתו טומאתו טומאתו עליו

And the Pasuk of ביאת מקדש בטומאה states עוד טומאתו בו

מה להלן בטומאת הגוף הכתוב מדבר אף כאן בטומאת הגוף הכתוב מדבר

2. רבי יוסי says הואיל ונאמרו קדשים בלשון רבים הואיל ונאמרו קדשים בלשון יחיד ונאמרה טומאה בלשון יחיד בטומאת הגוף הכתוב מדבר Since the Pasuk first states מבשר זבח השלמים and refers to the מבשר זבח השלמים in plural, and the Pasuk then changes to וטומאתו in singular and not וטומאתם עליהם in plural, this indicates that טומאת בשר refers to טומאת בשר and not

says the source that וטומאתו עליו refers to טומאת הגוף is from the next Pasuk
'ונפש כי תגע בכל טמא וגו
'ואכל מבשר זבח השלמים אשר לה
'ונכרתה הנפש ההוא מעמיה

ואכל בטומאת הגוף הכתוב מדבר

As ר' יצחק בר אבודימי explains הואיל ופתח הכתוב בלשון נקבה וסיים בלשון נקבה ולשון זכר באמצע בטומאת הגוף הכתוב מדבר

The second Pasuk starts and ends with a לשון נקבה, but mentions a לשון זכר in between, as the Pasuk starts with in between. In second ends with ונכרתה and mentions נפש כי תגע and ends with וואכל and mentions ונכת הגוף and mentions ונכת הגוף אינו מולאת הגוף and refer to יטומאת הגוף and then states with לשון נקבה לשון נקבה לשון נקבה לשון נקבה, they all refer to יטומאת הגוף.

אחרים say, the words וטומאתו עליו imply מי שטומאה פורחת ממנו

יצא בשר שאין טומאה פורחת ממנו

Only a טומאת that is removable, such as טומאת that can be removed through טבילה במקוה, but not טומאת בשר that is not removable.

The Gemara now asks if we are to say that טמא שהעלן לגבי מזבח

פקע איסור מהן

Then

הרי טומאה פורחת ממנו על ידי האור

Even טומאת בשר was placed on בשר was placed on the מזבח and מזבח?

The Gemara offers two answers:

רב פפא says בבשר שלמים עסקינן דלא חזי להקרבה

The Pasuk refers to the meat of a קרבו שלמים that is eaten by the owner and is not burned on the מזבח.

רבינא says the words וטומאתו עליו imply מי שטומאה פורחת ממנו כשהוא שלם יצא בשר דבר שאין טומאה פורחת כשהוא שלם אלא כשהוא חסר

טומאת הגוף can be removed through טבילה במקוה while the person is whole;

However, טומאת בשר can only be removed after the meat is partially burned on the מזבח, but not when it's whole.

The words וטומאתו עליו imply

מי שטומאה פורחת ממנו יצא בשר שאין טומאה פורחת ממנו

> Only a טומאה that is removable, such as טומאת הגוף that can be removed through טבילה במקוה, but not טומאת בשר that is not removable.

If we are to say that

טמא שהעלן לגבי מזבח פקע איסור מהן

Then

הרי טומאה פורחת ממנו על ידי האור

Even טומאת בשר can be removed if the משלה בהן האור and מזבח was placed on the משלה בהן האור?

בבשר שלמים עסקינן דלא תזי להקרבה

The Pasuk refers to the meat of a קרבן שלמים that is eaten by the owner and is not burned on the מזבח.

רבינא The words וטומאתו עליו imply

מי שטומאה פורחת ממנו כשהוא שלם יצא בשר

דבר שאין טומאה פורחת כשהוא שלם אלא כשהוא חסר

טומאת הגוף can be removed through טבילה במקוה while the person is whole;

However, טומאת בשר can only be removed after the meat is partially burned on the מזכח, but not when it's whole.

